

Petr Pavel získal v regionu ještě silnější podporu než v celostátním měřítku

REGION O uplynulém víkendu se uskutečnilo druhé kolo prezidentské volby. Na základě jejich výsledku se během inaugurace, která se uskuteční 9. března, stane prezidentem Petr Pavel.

V prvním kole prezidentských voleb zvítězil Petr Pavel v 18 obcích našeho regionu. Andrej Babiš získal více hlasů než on v 11: Jesenici, Kamýku

nad Vltavou, Křečovicích, Milešově, Počepicích, Radiči, Sedlci-Prčici, Solenicích, Vojkově, Vrchotových Janovicích a Zdouchovicích. Ve druhém kole zůstaly v tomto smyslu osamoceny Solenice, kde vyhrál Andrej Babiš i ve druhém kole, konkrétně o dva hlasy.

Volební účast byla v prvním kole nejvyšší v Křečovicích. Tentokrát

tu ale přišlo k volebním urnám o 4,57% méně voličů. Největší volební účast druhého kola vidíme v Křepeňicích, kde dosáhla 82,66%. Volební účast

Pokračování na straně 3

Rada města prominula dluh, schválila hospodaření či řešila havárie

SEDLČANY Na svém jednání 25. ledna řešila městská rada jako obvykle řadu témat, o kterých informovala na tiskové konferenci. Jako dobrou zprávu pro město označil starosta projednaný výsledek hospodaření

za uplynulý rok, kdy příjmy městského rozpočtu činily 241 milionů korun a výdaje dosáhly hodnoty 208 milionů korun. Rozpočet tak zůstal v přebytu necelých 33 milionů.

Pokračování na straně 2

Letos končí platnost lesních osnov, za tři miliony se připravují nové

SEDLČANY Již počátkem prosince 2022 rozhodla rada města Sedlčan o výběru zhotovitele veřejné zakázky s názvem Zpracování lesních hospodářských osnov pro zařizovací obvod Sedlčany. Současné lesní osnovy mají totiž platnost jen do konce roku 2023

a musí se tak připravit nové. Ty budou platit opět deset let.

Vybranou nabídku podala brněnská společnost LHprojekt a. s. (ve zpravodaji města chybně uvedena jako LHPprojekt, a. s. – pozn. red.), která dílo nabídla za celkovou cenu vč. DPH 3 037 994 Kč, což v přepočtu na hektar činí 701,80 Kč vč. DPH.

Pokračování na straně 7

Sportovní areály Sedlčany – zimní stadion

hledá zaměstnance/kyni na stálý PP

POZICE LEDAŘ/STROJNÍK

s mimosezónním využitím na ostatních sportovištích

Vyučení ve strojírenství vítáno

Vhodné k vedlejšímu PP nebo důchodu

Nástup 1. července 2023

Platové podmínky dle tabulek pro veřejné služby

Tel.: 602 144 555, 734 232 782

Kamarádi jsou to pichlaví, ale Jiří Kymla je má rád

KRÁSNÁ HORA NAD VLTAVOU „Ostny na nich nejsou to nejhorší. Mají ale své nároky,“ vypráví o svém koníčku Jiří Kymla z Krásné Hory nad Vltavou.

Kaktusy začal pěstovat v osmdesátých letech, takže to už je bezmála půl století. Za tu dobu se o nich leccos naučil: „Světlo a teplo jsou v době vegetace zásadní, ovšem v době klidu světlo není nutné, a teplo stačí jen kolem 10 °C. To je ale velmi obecně řečeno.“

Kolikpak jich asi má – napadne leckoho, kdo zahlédne část jejich domu, proměněnou v takzvanou zimní zahradu, plnou políček s pichlavou zelení: „Počet kaktusů se mění, ale standardně mám přibližně dvě stě rodů. Druhů pochopitelně více, a jedinců ještě víc. V menším množství mám též mrazuvzdorné opuncie, těch mám přes deset druhů. Sukulentů, jako cassuly, euphorbie, agave, aloe, těch pěstuji

Pokračování na straně 2

V hospodě se zapíjí narození i smrt, úspěch i neúspěch, říká hospodská Lenka Hájková

NECHVALICE Nechvalickou hospodu či také hospodu U Vlastičky skoro pět let provozuje Lenka Hájková, rodačka z nedalekých Ředic. S hospodou si prošla nelehké období covidu i současného zdražování. Ovšem nevzdává se. Hospodu v centru obce postavila na nohy a jak sama říká, není to zásluha jen její, ale i správných lidí kolem ní. Navštívila jsem Lenku v sobotní podvečer před plesem. Měla plné ruce práce, za sebou náročný den, ale okamžitě si stoupla za pípu a s úsměvem na rtech se věnovala tomu, co má ráda. Provozu vesnické hospody.

Jak se z vás stala hospodská? Je to vaše původní profese?

Pokračování na straně 5

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERGCEMENT Group

BETONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK
PRODEJ BETONU A KAMENIVA
725 635 401

www.transportbeton.cz

O krádežích víme, kapacity strážníků posilovat nemůžeme, zní od vedení Sedlčan

SEDLČANY Jak jsme již informovali a jak potvrdila Policie ČR, byly na území města zaznamenány případy krádeží světel a katalyzátorů u automobilů. Nájezdy „lapků“ potvrdil redakci nyní i starosta města Ivan Janeček. Zloději jsou podle jeho informací přespolní a policie i strážníci vědí, co je potřeba dělat.

„O případech samozřejmě víme,“ potvrdil úvodem starosta a dále zdůraznil, že „městská policie ví dopodrobna o každém případě a má za úkol monitorovat lokality, kde hrozí potenciální nebezpečí.“

Jak ale starosta dále vysvětlil, kapacitně posilovat městskou policii nelze. Strážníků je omezený počet, navíc jeden je dlouhodobě v pracovní neschopnosti. Též z hlediska zákonných předpisů nelze strážníky přetěžovat a musí zabezpečit všechny úkoly a činnosti, které mají. Starosta Janeček vyjádřil své přesvědčení, že jak strážníci, tak republiková policie vědí, co dělat

a budou působit preventivně. Možnosti jsou však z mnoha hledisek omezené. V této souvislosti však ze strany městské policie přišel zajímavý podnět.

„Uvažuje se o instalaci průjezdových kamer, které by byly umístěny na všech vjezdech a výjezdech do města a z města. Kamery snímají registrační značky aut a párují vjezdy a výjezdy. Samozřejmě bez toho, aniž by identifikovaly řidiče, ale je možné určit odkud auto přijelo a jakým směrem a kdy odjelo. Systém je možné zapojit do celorepublikového systému policie a mít tak přehled i o delší trase vybraného vozu,“ upozornil starosta na možnost, jak zlepšit bezpečnostní a preventivní systém ochrany města.

Podle informací redakce existuje podezření, že se v případě krádeží světel a katalyzátorů jedná o organizovanou skupinu, která svoji trestnou činnost páchá delší dobu, a do Sedlčan se přesunula z jiné lokality.

Tomáš Vašíček

Kamarádi jsou to pichlaví, ale Jiří Kymla je má rád

Dokončení ze strany 1
přibližně padesát druhů.“

Kterých pichláčů si krásnohorský pěstitel zvláště cení? „Z kaktusů považuji za vzácnější mexické pouštní a vysokohorské peruánské. Oblíbené mám ale všechny, ať už jde o rod *Echinopsis*, *lobivia*, o *cereusy* nebo *mammillarie*.“

Které výpěstky se pěstiteli odvděčí květem? „Skoro všechny mi v období od dubna do listopadu kvetou,“ libuje si Jiří Kymla. A četné fotografie jeho slova dokládají.

Jestlipak by se podělil o své zkušenosti či dokonce výpěstky? „Proč ne, kaktusy, opuncie i sukulenty jinému pěstiteli klidně nabídnu, můžeme se domluvit na e-mailu ji.kymla@seznam.cz. Pokud budu vědět, rád poradím s pěstováním třeba i začínajícím kaktusářům.“

V korespondenci ovšem nebudou chybět latinské názvy. Rodová jména budou s velkými písmeny, druhová s malými. Jiří Kymla bere své hobby vážně. „Omlouvám se za latinské názvosloví, ale počestěle názvy, jako například pro kaktus *Echinopsis eyriesii*, v českém slangu „dědek“, jsou pro rozmanitost rostlin řídké. Již pan Frič tyto názvy ponechal v latině,“ upřesňuje.

Za kaktusy se chtěl podívat i do jejich domoviny, tedy do pouští a polopouští. S manželkou Janou tedy projel severoamerické státy Kalifornie, Nevada, Arizona a část Utahu. Tam potkali i desetimetrové obry.

A jak je to s těmi trny? „Jsou to vlastně zakrnělé listy těchto sukulentních rostlin,“ vysvětluje Jiří Kymla.

Hanka Synková

Rada města prominula dluh, schválila hospodaření či řešila havárie

Dokončení ze strany 1

Rada města řešila i žádost o prodej pozemků v části Oříkov, kterou zatím nevyhodnotila. Na základě odborného posudku se vedení města zdá cena neadekvátní a bude si tak prodej ještě rozmyslet na základě dalších informací.

Jeden z bodů na jednání se týkal i tématu, o kterém jsme již informovali, a sice vymáhání dlužného nájemného od jezdeckého klubu z titulu bezesmluvního užívání pozemku v katastru Kosova Hora. Jak zdůraznil starosta Ivan Janeček, muselo město zpětně za tři roky nájemné vymáhat jako správný hospodář. Nicméně na základě žádosti spolku bylo dlužné nájemné prominuto.

Mezi záležitostmi, které nesnesou odklad patří nutné opravy a havárie. Nejinak tomu je i v případě jídelny 2. ZŠ, kde došlo k havarijnímu stavu na vzduchotechnice. Jednou z možností je oprava, nicméně byla zvolena větší investice charakteru technic-

kého zhodnocení a nově tak bude v jídelně vzduchotechnika s rekuperací. Přebytkové teplo se tak bude využívat k ohřevu, což přinese i úspory. Akce vyjde na zhruba 700 tisíc korun bez DPH a provede ji Stanislav Budil ze Štětovic, který se v oboru pohybuje dlouhou řadu let a v minulosti dodával a montoval vzduchotechniku například v oříkovské pekárně nebo v domě s pečovatelskou službou v Petrovicích a servis provádí pro školní jídelnu v Dublovicích nebo SOU Sedlčany. Konkurenční nabídku město z časových důvodů neshánělo. „Potřebujeme rychle dětem vařit obědy,“ glosoval časovou nouzi starosta Janeček.

Havarijní stav město zjistilo také v případě systému odvodnění střechy budovy městské knihovny. Diagnostika ukázala, že vpusť jsou prorozlé a střechou tak do objektu zatéká. Nouzová oprava vyjde asi na 80 tisíc korun. Vzhledem k tomu, že město chce v budoucnu na střechu knihovny insta-

lovat fotovoltaiku, musí se zvážit i citelnější investice. „Asi nás nemine rekonstrukce střechy,“ poznamenal k problému starosta s tím, že nemůže riskovat, že nově nainstalované panely by se například po dvou letech musely demontovat kvůli střes ve špatném technickém stavu.

S knihovnou souvisel i další bod jednání městské rady. Zjistilo se, že pro budovu chybí pasport požární bezpečnosti. Tento nezbytný dokument pro město vypracuje Marie Kašová za 39 tisíc korun.

Za pozornost stojí také rozhodnutí vedení města o pokračování praxe, kdy je sociálně ohroženým občanům přispíváno formou finančního daru na náklady na svoz komunálního odpadu. Nejinak tomu bude i letos, kdy výše daru činí 600 Kč na žadatele. „Rada města odsouhlasila dar v této výši pro 15 žádostí, které již letos dorazily,“ uvedl detail starosta Sedlčan.

Tomáš Vašíček

Studenti obchodní akademie slaví nejlepší logo v kraji

SEDLČANY Třetí ročník sedlčanské obchodní akademie se od loňského září věnuje své studentské společnosti. Studenti mají možnost se vzdělávat a rozvíjet v oblasti reálného podnikání, aby obchodu a ekonomii porozuměli a byli připraveni na následný pracovní život.

Jejich firma Happy Baguette sklízí mnoho úspěchů a bagety, které připravují, se těší veliké oblibě.

Studentská firma vznikla pod záštitou organizace JA Czech, jednou z aktivit organizace je i soutěž Top Logo. Sedlčanský třetí ročník obchodní akademie soutěžil v oblasti grafické úpravy loga a reklamního videa jejich produktu. V kategorii Středočeského kraje se Sedlčanští umístili na nejvyšší příčce, v kraji vyhráli a automaticky tím postoupili do ná-

rodního kola soutěže.

„Nemožné se stalo skutečností! Dosáhli jsme velkého úspěchu, v který jsme tajně věřili. Toto ocenění nás motivuje k ještě větší pracovitosti. Děkujeme za podporu vedení školy, naši vyučující Radce Prokúpkové, i mentorovi Radku Šoltysovi,“ komentuje výhru ředitelka studentské společnosti Happy Baguette Nikola Gabajová.

Barbora Kulandová

Studenti třetího ročníku sedlčanské OA při předávání cen za první místo

Petr Pavel získal v regionu ještě silnější podporu než v celostátním měřítku

Dokončení ze strany 1

převyšující 80 % byla ještě v Příčovicích. Naopak nejmenší zájem byl v prvním kole ve Štětkovících, kde se druhého kola zúčastnilo 70,96 % voličů. Tentokrát měl prezidentský souboj nejmenší pozornost v Solenicích, tedy obci, kde jako v jediné zvítězil protikandidát našeho budoucího prezidenta. Celková volební účast našeho regionu se ve druhém kole snížila o jednu setinu procenta.

Zatímco v prvním kole u nás dělilo prvního a druhého kandidáta jen 1,52 %, v tom druhém činil rozdíl 23,69 %. Petr Pavel tu získal ještě o 3,52 % více, než celkově. Andrej Babiš tedy přesně o tato procenta ztratil oproti celostátnímu výsledku. Největší podporu ze všech obcí našeho regionu po přepočtení na procenta získal Petr Pavel v Křepeňicích, kde získal dokonce 72,63 % odevzdaných hlasů. Nad sedmdesátiprocentní hranici se jeho podpora dostala ještě v Petrovicích, Svatém Janu a Vysokém Chlumu.

„Musím říct, že v těchto volbách vidím několik zajímavostí. Tou první je velká volební účast, která v druhém kole byla nezvykle ještě o trochu vyšší, než v tom prvním kole, a to 82,66 %. Další věcí, která u nás není tak úplně zvykem, je množství voličů s voličskými průkazy,“ sděluje své volební postřehy křepeňický starosta Jaroslav First. „V Křepeňicích jich ve druhém kole volilo dvanáct z celkem sto čtyřiceti tří voličů. Dle informací od komise se jednalo o voliče, kteří třeba jen projížděli okolo na výlet nebo byli na chatě v nedalekých chatových osadách. Z toho je patrné, že lidem na těchto volbách opravdu záleželo. Poslední a tou největší zajímavostí byl právě výsledek, kdy v Křepeňicích Petr Pa-

vel vyhrál se ziskem 72,53 % hlasů. Patrně se voliči v Křepeňicích nezalekli zastrašování a neuvěřili populistickým řečem a planým slibům ze strany Andreje Babiše. Velký vliv na výsledek mělo i to, že Petra Pavla pravděpodobně volili i voliči, jejichž kandidát do druhého kola nepostoupil, jelikož Andrej Babiš v Křepeňicích získal v prvním i druhém kole naprosto stejný počet hlasů,“ říká First.

Také svatojanský starosta Václav Hrubý reagoval na volební výsledek: „Už v prvním kole u nás Petr Pavel zvítězil se 144 hlasy. Andrej Babiš měl 99 hlasů a dalších 97 hlasů si rozdělili Danuše Nerudová, Pavel Fischer a Marek Hilšer. Myslím si, že i rozložení hlasů v druhém kole se dalo celkem předpokládat. Jsem rád, že se naprostá většina voličů nenechala ovlivnit agresivní a lživou kampaní Andreje Babiše. Pokud bych se vrátil k volbám do Poslanecké sněmovny v roce 2021, tak i tehdy u nás v obci získaly strany vládní koalice dohromady přes 50 % hlasů, konkrétně SPOLU 32,2 % a PIRSTAN 19,7 %. Hnutí ANO získalo necelých 23 % a například SPD jen 17 hlasů, tedy 5,3 %. Nejen z toho vyplývá, že u nás mají historicky větší podporu demokratické strany na rozdíl od populistických hnutí,“ zamýšlí se Hrubý a dodává: „Ještě bych doplnil, že u nás v obci v prezidentských volbách v roce 2018 zvítězil Jiří Drahoš s 61 % hlasů.“

Ve Středočeském kraji mohl volit více než milion voličů. V prvním kole zde zvítězil Petr Pavel se 40,59 %, ve druhém získal 63,33 %. V okrese Benešov se 78 tisíci voličů zvítězil v prvním kole Petr Pavel s 35,74 % hlasů, ve druhém zde získal podporu 59,25 %. V okrese Příbram, který má 92 tisíc voličů, si připsal Petr Pavel vítězství v prv-

ním kole se ziskem 36,74 %. Ve druhém kole tu dosáhla jeho podpora 60,40 % voličů, kteří využili svého volebního práva.

Volební účast na Příbramsku dosáhla téměř 72 %, na Benešovsku ještě o 1,5 % více. Volební účast za Středočeský kraj je přesně na středu, 72,78 %. Celorepubliková volební účast dosáhla 70,25 %, což je rekordní v případě prezidentských voleb a třetí nejvyšší od vzniku České republiky celko-

vě. Přitom náš region má se 73,57 % ještě vyšší volební účast.

Přebírací místo Votice evidovalo do statistik volební účast 71,92 % v prvním kole a 72,08 % v kole druhém. Zvítězil zde Petr Pavel díky 52,77 % hlasů. Přebírací místo Sedlčany vykázalo v prvním kole volební účast ve výši 72,49 %, ve druhém 72,90 %. Vítězem se tu stal Petr Pavel se 63,83 % hlasů.

**Olga Trachtová
Hadáčeková**

Obec	Počet voličů	Volební účast		1. kolo		2. kolo	
		1. kolo	2. kolo	Petr Pavel	Andrej Babiš	Petr Pavel	Andrej Babiš
Dublovce	892	73,32	76,48	33,07	31,38	63,17	36,82
Hřímězdice	341	76,54	75,71	37,69	33,07	59,16	40,83
Jesenice	439	74,26	74,09	33,33	34,87	59,20	40,79
Kamýk nad Vltavou	731	71,68	72,89	34,74	35,12	60,33	39,66
Klučnice	381	73,75	73,01	33,33	27,59	63,47	36,52
Kňovice	259	79,92	76,25	26,96	26,47	59,69	40,30
Kosova Hora	1080	72,87	72,31	36,10	33,29	60,61	39,38
Krásná Hora n. Vlt.	894	70,47	71,25	35,94	31,30	59,42	40,57
Křečovice	661	81,69	77,12	26,4	37,45	54,54	45,45
Křepeňice	171	81,29	82,66	41,6	28,46	72,53	27,46
Milešov	291	72,16	70,41	36,23	36,71	58,33	41,66
Nalžovice	486	69,75	70,59	39,82	29,64	64,86	35,13
Nedrahovice	376	77,93	75,41	34,6	24,91	66,06	33,93
Nechvalice	523	73,23	72,94	28,57	27,51	68,07	31,92
Osečany	223	77,13	74,44	31,54	26,78	67,46	32,53
Petrovice	1077	73,26	73,54	36,38	23,22	70,86	29,13
Počepice	456	74,56	73,63	30,83	32,63	61,32	38,67
Prosenická Lhota	414	70,53	72,64	32,04	27,11	65,33	34,66
Příčovy	264	78,41	80,30	31,06	27,66	68,11	31,88
Radič	176	75	71,26	31,06	39,39	54,03	45,96
Sedlčany	5670	70,78	71,47	36,50	29,68	64,67	35,32
Sedlec-Prčice	2347	75,42	74,48	30,14	35,77	58,98	41,01
Solenice	309	63,75	63,64	28,93	43,65	49,48	50,51
Svatý Jan	529	66,35	68,40	41,26	28,36	70,29	29,70
Štětkovice	266	63,53	70,96	35,92	28,74	60,52	39,47
Vojkov	402	70,40	73,93	26,24	43,97	52,88	47,11
Vrchotovy Janovice	775	72,77	72,57	29,28	39,28	51,69	48,30
Vysoký Chlumeč	666	71,62	74,51	37,26	25,47	70,99	29,00
Zduchovice	254	81,50	76,54	33,98	37,37	57,28	42,71
PRŮMĚR		73,58	73,57	33,48	31,96	61,84	38,15

Světlo v duších se nevypíná

KAMÝK NAD VLTAVOU
Tak už jsme jako lidstvo v tomto století žili dobu jedovou, dobu covidovou, a teď žijeme dobu šetrnou. Co na to kamýcký starosta Petr Halada?

„Také hledáme, kde by-

chom ušetřili za energie. Méně topíme, kontrolujeme teploměry, nadáváme všem, kteří nechávají zbytečně rozsvíceno. Vypnuli jsme 30 % lamp veřejného osvětlení...“

Světlo v duších se ale

v Kamýku nevypíná. Čím se Kamýčtí baví?

„Začínáme připravovat Masopust, při jeho organizaci a pak při průvodu se opět setká hodně lidí, a zase se bude zpívat, tančit, veselit se, hodovat,“

plánuje i vzpomíná pan starosta.

A za co půjde on? „Za oslíka – oťres se!“ usmívá se.

Jaký to bude mít vliv na inflaci, netroufám si odhadnout. Ale je to od-

vaha: v bulvárním tisku by se mohl objevit titulek, že starosta je osel. Ale není to pravda. Kamýcký starosta byl už taky medvědem. To bylo ovšem v Pohádkovém lese.

Hanka Synková

Skiareál Kvasejovice rozšiřuje zimní provoz a plánuje letní

KVASEJOVICE Sjezdovka v Kvasejovicích funguje od roku 2008. Od sezóny 2015/2016 má také umělé zasněžování, o které se stará Vítek Kroužil, syn Petra Kroužila, o němž jsme na konci minulého roku přinesli v Sedlčanském kraji celý seriál.

Půjčka na areál pro lyžování byla komplikovaná. Petr Kroužil nedostal od banky celý finanční obnos, který měl v rozpočtu na tuto velkou akci, takže se ji v první fázi nepodařilo dokončit. Další finanční prostředky sháněl porůznu, včetně rodinných příslušníků a kamarádů. Také celý provoz areálu je postaven zejména na rodině, přátelích a několika zaměstnancích.

Systém vlastně doladuje doposud. Aktuálně řeší posílení elektrické přípojky a výměnu trafostanice, takže už nebude nutné využití centrály. Kompresor pak utáhne celý systém kanadských zasněžovacích tyčí. „Je to bomba. Ta tyč chrlí skoro jak vrtule. Výkon versus cena je úžasný, skvělý. Od letošní sezóny už máme plnou kapacitu. To, co jsme dříve dělali sto šedesát hodin, jsme letos zvládli za šedesát hodin.“ Začínali se šesti mobilními tyčemi, nyní mají sedm dlouhých pevných a osm mobilních. Sníh chrlí v dobré kvalitě a navíc mají velmi dobrou techniku, která vyžaduje pouze jednodušší opravy. Další výhodou je, že skoro všechen sníh zůstává na sjezdovce, vítr ho neodfouká pryč. „Máme devadesát pět procent sněhu na sjezdovce. Navíc to má perfektní regulaci vody a vzduchu,“ přidává další plus Petr Kroužil.

Voda na zasněžování je čerpána z rybníků na druhé straně kopce, které má Petr na svých pozemcích. V loňském roce prošly rekonstrukcí, díky které bylo možné zvednout hladinu o metr. Mají trychtýřovitý tvar a i na sklonku léta byly plné vody. Díky provzdušňování

si navíc voda během zimy udržuje nízkou teplotu, což je pro zasněžování klíčové.

O Vánocích byl na sjezdovce metr sněhu v kombinaci přírodního a umělého. Během dešťů na počátku ledna ho ale většina odtála, takže na svahu leželo v průměru 20 cm, místy prosvítila tráva. Sníh nejvíce taje při teplotách nad 8 °C. „Ustáli jsme to, ale měli jsme to za pět minut dvanáct. Na zasněžování potřebujeme, aby teplota klesla alespoň na tři stupně pod nulou, lepší jsou čtyři. Když je velký mráz, je to v pohodě. Hodně důležitá je vlhkost. Při mínus třech se nechá zasněžovat, když je studená voda,“ vysvětluje Petr Kroužil.

K foukání nového sněhu se tedy mohli vrátit na kon-

ci druhé lednové dekády a také o uplynulém víkend. Nasněžuje se na hromady. Když jsou pro rolbu dostatečně velké, lze je rozhrnout po sjezdovce.

Sjezdovky jsou tu už dvě

Hlavní sjezdovka je turistická, modrá. Měří 750 metrů, vlek je půlkilometrový. Poma je z Nového Města na Moravě. Lyžaři mohou využít 72 pom. Z toho většina je ještě starých. „Díky covidu a válce šly ceny příliš nahoru, tak jsme výměnu prozatím pozastavili,“ dodává.

Na horním kopci vznikla ještě další sjezdovka, prudší, červená, na které by se měli dostat vyřadí i dobří lyžaři. „Tě, co opravdu umí, nehledají dlouhé sjezdovky. Ti jsou schopni se zničit na kilometr. Třikrát do toho šlápnou, jezdí v kolenou a dole jsou úplně hotoví,“ popisuje

své zkušenosti s lyžaři Petr Kroužil. Po konečných úpravách bude měřit necelých 400 metrů s tím, že vlek bude mít necelých 300 metrů. V letošní sezóně se ale kvůli počasí zatím nepodařilo horní část zprovoznit. A stejné to bylo i v minulém roce. „Ideální podmínky byly předloni, jenže to byl covid,“ posteskl si Petr.

Dosavadní rekord střeška je 500 lyžařů za jediný den. Až bude v provozu celý areál, díky čemuž se kapacita navýší, nebude při takovém počtu lyžařů u vleku žádná fronta. Na ploše svahu by měl být prostor pro 150 až 200 lidí najednou. Sjezdovku upravuje Vítek pomocí jedné rolby. Kompletní úprava trvá asi čtyři hodiny, průběžná půl hodiny až hodinu. Převýšení

sjezdovky je asi 100 metrů.

V původní verzi měla být ještě jedna sjezdovka u horní stanice turistické sjezdovky. Pak ale zvitčila myšlenka nenutit začátečníky vyjet na dlouhém vleku, než se dostanou na cvičnou sjezdovku. Ta tedy snad vznikne dole vedle školičky.

Školičku a půjčovnu po rodině Jirsových zde provozuje Jana Hofmanová s přítelem Adamem. Podle Petra odvedli v kombinaci cenové politiky tak obrovský kus práce, že už svoji první sezónu měli vyprodáno na tři neděle dopředu. Letos je kapacita vyprodaná do poloviny března.

Aktuální zimní sezóny se Petr Kroužil ani v době, kdy vrcholila energetická krize, neobával: „Mám dar, že jsem schopný odhadnout, co bude za dva, za pět let. Už dvacet let jsem odpůrcem plynu. Dováží se to, teče to ze země,

může to vybuchnout a navíc nevěřím Rusům,“ vysvětloval již na podzim svůj klid. Také v případě elektrické energie se drží jistoty. „Jsem v maloodběru u toho, kdo má elektrárnu. Mám zafixováno do prosince 2023 a teď řešíme ceny na příští rok. Zasněžujeme za nějakých dvě stě kilowat na hodinu, což je proti jiným na stejnou plochu mnohonásobně méně,“ říká a dodává: „Pomůže nám to udržet rozumnou cenovou politiku, aby na to čeští lyžaři pořád měli.“

Plány na letní provoz mají konkrétní podobu

Kvasejovický lyžařský areál je druhým největším ve Středočeském kraji, rozkládá se téměř na osmi hektarech. Jeho majitelé lyžování milují, a proto také areál neustále rozšiřují a vylepšují. Uvědomují si ale také to, že zimní provoz nestačí, takže se pustili do plánů na letní provoz.

Již nyní existuje projekt budoucího kvasejovického areálu – Panství Vítků z Prčice, na památku čtyř Vítkových synů. U spodní stanice vleku by měl do dvou až tří let vzniknout první z objektů, chata Vítek III. Zde bude občerstvení, zázemí ke sjezdovce včetně sociálního, ale také ubytování v osmi pokojích. A v první fázi i sklípky pro vinohrad.

Mezi tímto objektem a parkovištěm, v místech dnešní půjčovny, bude chata Jindřich. Zde bude půjčovna a ubytování. Nad parkovištěm budou zrcadlově koncipované chaty Vítek I. a Vítek IV., opět určené k ubytování hostů. Mezi nimi vznikne podle legendy sklípky Sezema, v němž bude víno z místních vinic, o kterých jsme psali v seriálu.

V Kvasejovicích by mělo postupně vzniknout ubytování o kapacitě asi 150 lůžek. Na Vítkově, tedy v sedleckém základním areálu, by jich mělo být skoro 250. „V Sedlci to nazdobíme stře-

dověkými artefakty různých řemesel, aby lidé viděli, jak se žilo a pracovalo. Tady bude bydlení spíše vesnické, takže tu nebudeme muset řešit žádné složité detaily,“ popisuje Petr.

V horní části areálu, v místech, kde není možné postavit ubytovací kapacity, budou stát další dva objekty. U horní stanice červené sjezdovky bude čnít do výšky rozhledna Příběnice. Stavba osmiboké věže ze 13. století by měla přijít na řadu jako třetí, hned po Vítkovi III. a Jindřichovi. „Já tam na ni ale chodit nebudu, protože se bojím výšek. Nevím, jak tu stavbu budu řešit,“ podotýká Petr Kroužil se smíchem a dodává, že to snad zvládne alespoň při slavnostním otevření: „Tam bude jedna výhoda. Schody budou buď dřevěné, nebo kamenné. Takže tudy nebude vidět dolů. Nahore bude jen malé okénko, ze kterého nemůžu vypadnout.“

Po jejich obou stranách vzniknou objekty prohlídkového charakteru, Vítkův hrádek – Lipno a Vítkův hrádek – Hradec. Oba budou věrnou kopií toho, jak tyto stavby vypadaly ve 14. století. U hrádku, který stával u Jindřichova Hradce, bude ještě vítkovská mini ZOO. „Budeme tam mít zvířata, která oni chovali nebo jimi lovili,“ nechává Petr Kroužil nahlédnout pod pokličku jednoho ze svých plánů s tím, že by tam mělo být asi sedm druhů zvířat, například los, který ve volné přírodě vyhynul v 16. století, jeleni, prasata, sokolové. Ze psů byl prý tehdy nejpoužívanější český fousek.

Už nyní má Petr mezi svými příznivci člověka, který se mu o tento zvířecí miniareál pomůže starat a pomůže jej také založit. Petr Kroužil přemýšlel i nad chovem medvěda. „Na Krumlově byl. V Prčici začali, tam vymřeli. Nakonec jsme došli k tomu, že je to příliš náročné a doba tomu nepřeje,“ uzavírá tuto myšlenku. **Olga Trachtová Hadáčková**

V hospodě se zapíjí narození i smrt, úspěch i neúspěch, říká hospodská Lenka Hájková

Dokončení ze strany 1

No to já ani sama nevím. (smích) Původně jsem chtěla jít na kadeřnici, což bohužel ze zdravotních důvodů nevyšlo, tak jsem se v sedlcanském SOU vyučila cukrářkou a dodělala si nástavbu na podnikání. Samozřejmě student potřebuje peníze, a tak nebylo zbylí a začala jsem chodit na brigádu právě do hospody do Nechvalic, kde byl v té době pan Kotalík. Tady to asi všechno začalo. Vymysleli mi tu známou přezdívku Vlastička – jen málokdo mi dnes řekne mým pravým jménem. Měla jsem sen mít svoji hospodu. Tak jsem to zkusila v sousední vesnici. Ale to napoprvé nevyšlo. Asi to tak mělo být. Začala jsem tedy pracovat v Praze, ale nadále jsem chodila na občasnou brigádu do Nechvalic. Následně jsem získávala zkušenosti jako hospodská na plný úvazek na Vysokém Chlumci.

Proč zrovna hospoda v Nechvalicích?

Upřímně jsem už ani neplánovala se podruhé do něčeho takového pouštět. Měla jsem práci v Praze. Ale asi abych ukojila tu svoji touhu stát za pípou, chodila jsem dál na brigádu do hospody. Jeden čas to v Nechvalicích vypadalo na uzavření hospody – v té době hospodu provozovalo SDH Nechvalice, kterého i já jsem členkou. Přišlo mi správné si hospodu pronajmout a pokračovat. Ale předcházelo tomu velké přemlouvání a debaty ohledně chodu, protože jsem v tu dobu měla a stále mám práci v Praze. Ale už proto, že právě zde byly moje začátky, a hlavně tu mám kořeny, jsem to nakonec vzala. Myslím si, že by byla velká škoda, pokud by měla hospoda uprostřed obce s tak pěkným sálem zůstat zavřená.

Jak se daří vesnické hospodě v této náročné době?

Dobrá je zlá a samozřejmě ani teď není úplně jasné, co nás všechno ještě čeká. Když už se trochu vzpamatujeme z covidu a toho, že se nemohlo konat nic, nemohli jsme se tu sejít nad püllitrem oroseného piva, tak přišla další meta, se kterou se musíme poprat. Ale děláme vše, abychom vydrželi co nejdéle a hospoda jela dál. Podnikání je mým koníčkem, i když občas jsou chvíle, kdy by člověk tu hospodu raději neměl. Ale nakonec je stejně rád, že vesnická hospoda v Nechvalicích funguje. Přece jen je to nositel kultury v obci a jediné místo, kde se už od nepaměti vždy vše sehnalo, zařídilo, domluvila spolupráce, vše se zapilo.

Pozorujete na hostech, že se na nich odráží současné zdražování? Šetří nebo utrácí pořád stejně?

Samozřejmě. Je to věc, na které se začne šetřit nejdříve. Uvidíme, jak se to celé promítne do dalších měsíců.

Změnil se váš život touto profesí?

Určitě! Musela jsem tomu vše přizpůsobit – vyjednat si vše v práci, což nebyl zas takový problém, ale

Hospodská Lenka je známá mezi štamgasty jako Vlastička.

zase vyvstala otázka, zda to zvládnou, když hospoda nesmí převažovat v plnění mých pracovních povinností. Je to vše na úkor soukromého života a volného času.

Jste dost akční, co se různých zábav a koncertů týče. To zvládáte vše sama?

Akční určitě, zvláště když mám za sebou ještě akčnějšího pana „ředitele“. To vysvětlím... Provoz restaurace a akce okolo nelze dělat v jedné osobě a jsem ráda, že mám kolem sebe partu lidí, kterým záleží na tom, aby hospoda fungovala, aby se něco dělo a lidé se k nám vraceli. Tím ředitelem jsem měla na mysli Vítka Zrubka, který vše organizuje, marketing dělá Luky V., administrativu Alenka T. Bez kuchaře Jarouška M. by to také nešlo. Jeho rauty a svačební tabule, večere do ruky, to je prostě balada. Skvělá je spolupráce s obecním úřadem, s hasiči...

Co máte v plánu tento rok?

Plesovou sezónu zahájil velice vydařený tradiční myslivecký ples, na který přišly asi dvě stovky lidí. Minulou sobotu to byl skvělý ples SDH Nechvalice se skupinou Ešner Band, na nějž přišlo asi 250 lidí a tombola obsahovala 550 cen. Další akcí bude ples SDH Chválov 18. února klasicky s KLASIKEM a plesovou sezónu zavíráme maškarním 18. března. Největší letošní událostí bude Beerfest 24. června. V plánu jsou podzimní koncerty.

Do toho máme samozřejmě ještě oslavy narozenin, svatby a další akce.

První ročník Beerfestu měl velice kladné ohlasy. Jak bude vypadat letos?

Opět spousta kvalitní hudby, výborného piva z minipivovarů, speciálních pokrmů a doprovodného programu. Kapel máme dostatek a myslím, že si každý vybere – zahrájí Tortilla, Warovani!, Covers for lovers, nebude chybět ani Náhodný výběr, zakázaný ovoce a Civilní obrana. Pípy budou osazené pivními skvosty z různých minipivovarů – Nachmelená opice, Vítek z Prčice, Obora a další. Finální počet pivovarů ještě v tuto chvíli ladíme. Letos budeme mít novinku v podobě vepřové kýty na rožni. Jen jedno ovlivnit nedokážeme a to počasí. Ale věřím, že to vyjde.

Je něco, co vás na práci hospodské překvapilo?

Pořád mě něco překvapuje. Spíše na začátku to bylo množství byrokracie s tím spojené. Se vším mi pomohla Alenka, poradila, vysvětlila...

Zažila jste už situaci, že se začnou chlapi prát? Jak to řešíte?

Samozřejmě zažila. Naštěstí zcela výjimečně a dopadlo to dobře. Když už k něčemu dojde, zasahují příslušníci. A pokud se něco takového děje, jdou konflikt ven. Já si to spíše vyřeším slovně.

Zvete známé kapely. Šokovala vás třeba nějaká svými požadavky?

Požadavky jsou více méně u těch kapel podobné, samozřejmě vždy záleží na domluvě, co jsme a nejsme schopni zajistit. To potom případně hledáme alternativu. Tohle řeší hlavně Vítek.

A jak to máte vy? Dáte si s chutí pivo nebo raději víno?

Já jsem odjakživa jasný pivař. Víno piji opravdu zcela výjimečně. To už si spíše raději dám Bohemku, ale samozřejmě také záleží, koho mám do party. (smích)

Co máte v plánu do budoucna? Je nějaký sen, který si ještě chcete splnit?

Co se hospody týče, vydržet co nejdéle. Myslím si, že máme za sebou kus cesty a podařilo se nám hospodu dostat do příjemného hávu. Ještě doladit pár maličkostí a budu nadmíru spokojená. Největší sen by bylo uspořádat koncert oblíbené kapely – zmíním třeba Škvor, Trautenberk či Rybičky 48. Uvidíme, jak to dopadne.

Máte nějaké oblíbené motto, kterým se řídíte?

Mám: Žij každý den tak, jako by byl tvůj poslední... Nikdy totiž nevíš, jestli skutečně není tvým posledním. Tak to je moje motto, kterým se snažím řídit každý den.

Jana Motrincová

- Koupím les, pole nebo chalupu. Platím hotově. Tel.: 730 529 545. 17/23
- Výkup starých peřin. Tel.: 606 514 445. 18/23
- Prodám funkční černobílou laserovou tiskárnu HP LaserJet 1200 se-

Prodám palivové dřevo měkké 1 200 Kč/prms a tvrdé 2 000 Kč/prms nařezané a naštěpané. Dovož zdarma. Tel.: 730 529 545

ries se třemi tonery. Cena 440 Kč. Tel.: 774 414 225. 19/23

Kominictví Tuháček

tel.: 777 811 898

kominictvi.tuhacek@seznam.cz

- čištění ○ frézování
- vložkování
- revizní zprávy ○ sanace
- stavby a opravy komínů
- zajišťování revize

Hledáme novou posilu na pozici PRODAVAČKA/PRODAVAČ

do zavedené firmy Voda-Topení-Plyn František Skalický v Sedlčanech, která se zabývá prodejem vodoinstalačského a topenářského zboží

Náplň práce: prodej instalačského a topenářského materiálu

Místo práce: Sedlčany

Platební podmínky – dle dohody

Kontakt: František Skalický 602 437 479, frantisek.skalicky@seznam.cz

Nikdy neříkej nikdy, říká k ukončení charity hlavní organizátor finanční pomoci nemocnému chlapci František Urner

SEDLČANY Brzy sedmdesátiletý František Urner, který žije v domě s pečovatelskou službou, je velkým příznivcem Tatranu. Pravidelně chodí fandit fotbalistům, hokejistům i stolním tenistům. A také stál před více než sedmi lety u zrodu každoroční finanční pomoci těžce nemocnému Jakubovi Fuňkovi z Mokrovrat u Dobříše, který je postižen dětskou mozkovou obrnou.

Usilovné sbírání plastových víček, na němž se společně s Františkem od roku 2005 podílelo několik organizací ve spolupráci s mnoha ochotnými lidmi, i shromažďování finančních prostředků do velké zapečetěné sklenice od dárců, je však pravděpodobně u konce. Nebo není? „Rád bych zodpověděl dotazy zejména těch lidí, kteří po sedm let podpořovali nemocného Kubíčka,“ obrátil se na naši redakci František Urner. „Jedním dechem musím říci, že ano, charita byla ukončena při našem posledním setkání za účasti Jakuba a jeho rodiny. Ukončení podpory je myšleno tak, že už nebudu shromažďovat do sklenice na různých akcích finance pro Kubíčka, a rovněž už nebudu pro něho pořádát bleší trh. Druhým dechem však musím dodat, že i v tomto případě platí známé: nikdy neříkej nikdy. Pokud někdo bude mít zájem finančně Kubíčka podpořit, rád mu dám číslo účtu. Tři obyvatelé Sedlčan už tak učinili. Také peníze za sběr víček již jedou tomuto nemocnému chlapci

na účet, protože sběr plastových víček samozřejmě stále pokračuje. Dnes dostáváme devět korun za kilogram a poslední várka, která byla odvezena do specializované firmy, zabývající se zpracováním víček, měla hmotnost bez osmi kil celou tunu! To je prostě něco neuvěřitelného. Velký obdiv patří všem, kdo po sedm let přispívali jak penězi, tak sběrem víček pro Kubíčka.“

Že charita, organizovaná Františkem Urnerem, tak zcela nekončí, dokládá pozvánka na Den bezpečnosti, který se bude konat v Luční ulici před letními prázdninami. Fanda na Mrskošovně měl v úloze bývalého dlouholetého kuchaře již loni úspěch se svými netradičními chuťovkami, a také tentokrát by pozvánku chtěl využít a chtěl by sem vzít svoji zapečetěnou sklenici. Do ní by lidé mohli vkládat svoje finanční příspěvky, které by opět s penězi za víčka do koruny putovaly na účet Jakubovi.

František Urner spočítal, že za šest let pro tohoto nemocného chlapce bylo vybráno od Sedlčanů a od lidí z dalekého okolí celkem 240 755 korun. V loňském roce na turnaji fotbalových nadějí v Petrovicih přibýlo dalších 81 897 Kč, SDH Jablonná nad Vltavou přispěl částkou 5 512 Kč, dokopná v Boroticích vynesla 2 000 Kč a zatím bylo připsáno na účet 3 000 Kč. Celková suma má tedy hodnotu 333 164 korun.

David Myslikovjan

Voticko stále nejhorší, nárůst je ale všude

REGION Po třech týdnech, kdy jsme v součtu naši tabulky viděli stejná čísla, došlo tentokrát k mírnému nárůstu covidových případů. Jde o šest případů, což činí 8,3%. Nárůst vidíme v Počepicích, Sedlčanech, Sedlci-Prčici a také ve Vrchotových Janovicích. Stejný počet případů potvrzené nákazy nemocí covid-19 je ve 25 obcích. K poklesu nedošlo nikde.

V neděli 29. ledna bylo v obci s rozšířenou působností Sedlčany 57 aktivních případů, tedy takových, kteří měli pozitivní test a nebyli ještě prohlášeni za uzdravené. Nových za posledních sedm dní tu

bylo pět. Na tisíc obyvatel tu připadá 2,6 nakažených. Příbramsko evidovalo v neděli 231 aktivních případů, z toho bylo 12 nových za poslední týden. V přepočtu tu bylo 3,3 nakažených na tisíc obyvatel. I nadále je nejhorší situace ve Voticích a okolí. Zde byly 73 případy, z toho dva nové. Po přepočtení na tisíc obyvatel je to 5,9 nakažených.

Ve všech třech námi sledovaných obcích s rozšířenou působností tedy počty potvrzených covidových případů za uplynulý týden narostly.

Olga Trachtová Hadáčková

	6. 11.	13. 11.	20. 11.	27. 11.	4. 12.	10. 12.	1. 1.	8. 1.	15. 1.	22. 1.	29. 1.
OBECE											
Dubovice	0	0	1	0	2	3	2	2	2	2	2
Hříměždice	0	0	0	0	1	1	1	2	2	2	2
Jesenice	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0
Kamýk nad Vltavou	2	1	1	1	1	1	1	2	2	1	1
Klučnice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Kňovice	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1
Kosova Hora	1	0	1	0	3	3	3	3	3	3	3
Krásná Hora nad Vltavou	2	1	1	1	5	6	5	5	5	5	5
Křečovice	0	0	0	0	3	3	2	2	2	2	2
Křepence	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Milešov	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1
Nalžovice	1	1	1	1	1	1	2	1	1	1	1
Nedrahovice	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0
Nechvalice	1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2
Osečany	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1
Petrovice	1	1	1	1	4	4	3	3	3	3	3
Počepice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Prosenická Lhota	2	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Příčovy	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Radíč	0	0	0	0	2	2	2	2	2	2	2
Sedlčany	7	8	9	7	19	22	19	18	18	19	22
Sedlec-Prčice	2	2	2	2	6	7	6	7	7	7	8
Solenice	0	0	0	0	1	1	1	2	2	2	2
Svatý Jan	0	0	0	0	1	1	2	1	1	1	1
Štětkovice	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1
Vojkov	0	0	0	0	7	7	7	7	7	7	7
Vrchotovy Janovice	0	1	0	0	6	6	6	6	6	6	7
Vysoký Chlumec	0	0	0	0	3	3	3	3	3	3	3
Zduchovice	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0
Celkem	22	18	20	16	69	76	70	72	72	72	78

Doba se mění, kancelář ztratila svůj význam

Redakce Sedlčanského kraje na adrese Havlíčkova 514, Sedlčany (v objektu KDJS) je od třetí dekády ledna uzavřena. Naprostá většina komunikace, ať už se čtenáři či inzerenty, se v posledních letech stále více přesouvala do online prostoru a redakční kancelář tak ztrácela svůj stěžejní význam. Proto jsme se

rozhodli ji zrušit a soustředit se na elektronickou či telefonní komunikaci. Dvěma základními komunikačními kanály jsou tedy mailová adresa tisk@sedlcansky-kraj.cz a telefonní číslo 774 414 225. Další kontakty najdete v tiráži na poslední straně novin.

Pro ty z vás, kteří nemohou nebo nechtějí ko-

munikovat dálkově, jsme zřídili kontaktní místo redakce v oblíbeném obchodě Asimina v Týršově ulici v Sedlčanech. Majitelka obchodu Lenka Žirovnická zájemcům ráda pomůže s podáním inzerátu, předá nám vaše náměty a vzkazy.

**Těšíme se na další spolupráci.
Redakce Sedlčanského kraje**

Letos končí platnost lesních osnov, za tři miliony se připravují nové

Dokončení ze strany 1

„Zadání veřejné zakázky na zpracování lesních hospodářských osnov se uskutečnilo standardním postupem v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Na základě výzvy k podání nabídek byly ve stanoveném termí-

nu předloženy dvě nabídky, z nichž komise pro otevření obálek a hodnocení došlých nabídek radě města doporučila vhodnější nabídku. Hodnotícím kritériem byla pouze výše nabídkové ceny za jeden hektar zpracovaných lesních hospodářských osnov včetně DPH,“

přiblížil průběh výběrového řízení starosta města Ivan Janeček.

Povinnost mít zpracované lesní osnovy stanovuje lesní zákon a náklady na jejich zpracování hradí v plné výši stát. Vlastníkům lesů jsou následně poskytovány zdarma. Jejich účelem

je zjištění stavu lesa a zpracovávají se pro všechny lesy o výměře menší než 50 hektarů ve vlastnictví fyzických a právnických osob, pokud pro ně není zpracován lesní hospodářský plán.

„Vlastník lesa z lesní hospodářské osnovy zjistí po-

drobné údaje o svém lese, tedy kategorii lesa, plochu porostní půdy, věk porostů, jejich genetickou kvalitu, zastoupení dřevin, zásobu dřeva, návrh hospodářských opatření a další řadu údajů,“ vysvětluje závěrem starosta Janeček.

Tomáš Vašíček

Učitelka ZUŠ Sedlčany Eva Mayerová absolvovala s několika hudebními tělesy tour po Evropě, Japonsku a Číně

SEDLČANY Eva Mayerová vyučuje od roku 2014 v sedlčanské základní umělecké škole hru na housle a na dudy. V současné době má sedmnáct žáků, čtrnáct houslistů a tři dudáky. Vede také lidový dudácký soubor a vyučuje komorní hru.

Z Volyně do Prahy

„Měla jsem štěstí, že jsem dostala mladou paní učitelku, žákyni strakonického pedagoga Bohuslava Kotmela, který vyučoval i houslového virtuosa Václava Hudečka,“ vzpomíná na svoje začátky v dětství Eva Mayerová. „Učitelka Jaroslava Kochová-Ledková na mě tenkrát v lidové škole umění přenášela svoje nadšení a zapálení pro hru a já jsem po sedmi letech začala studovat na pražské státní konzervatoři obor housle. V té době mi bylo patnáct let.“

Eva pochází z Volyně v okrese Strakonice a ještě než studia dokončila, ve svých devatenácti letech byla na praxi v ZUŠ Sedlčany a sbírala zde jako budoucí učitelka zkušenosti. A když ukončila svoji hudební kariéru aktivního hraní v různých orchestrech, opět se sem vrátila. „Já jsem ale po celou dobu nehrála, měla jsem také jiná zaměstnání,“ připomíná hudebnice.

Úspěšný konkurs

Přesto se však dá říci, že hudba se táhne jejím životem jako dlouhá nit. Po konzervatoři úspěšně absolvovala konkurs do Státního souboru písní a tanců Víta Nejedlého a začala zde hrát

nejenom na housle, ale také na dudy. „Urychleně jsem si musela tento nástroj vypůjčit, a proto jsem zašla za panem Režným, což byl nestor dudáků ve Strakonici, a ten mi řekl, že se to naučím za dva měsíce. Slovo dalo slovo a začala jsem na dudy skutečně hrát. Hrál jsem na housle a na klavír, takže na tento třetí nástroj mi to šlo relativně dobře,“ říká Eva a s úsměvem dodává, že nejraději má ale

Turné v Japonsku

Přišla revoluce, Eva odešla těsně před ní na mateřskou s druhou dcerou, a když se už po revoluci vrátila, začala působit na volné noze. „Absolvovala jsem další konkurs na country houslistku do hudební skupiny Newyjou, kde jsem hrála asi sedm let. Kromě country jsem působila i v cimbálovce a začala hrát i na elektrické

Eva Mayerová ve chvíli oddychu na turné v Japonsku

pochopitelně housle. V souboru písní a tanců působila ještě před revolucí, takže zájezd bylo tehdy dost málo, a pokud byly, jezdilo se do Polska nebo do Německé demokratické republiky. Proto také Eva odešla a udělala další konkurs, a to do Komorní opery Praha.

housle, které jsem si vysnila a tři roky nechtěla klasické housle ani vidět. Rovněž si mě zvali podle potřeby na natáčení filmové hudby. Asi rok jsem také hrála v karlínském divadle, ale opereta mě moc nebrala,“ připomíná další etapu svého hudebního života Eva Mayerová.

„V komorní opeře pro mě ale bylo moc pěkné hraní a podíval jsem se i do světa.“

V roce 2008 Eva absolvovala měsíční turné po Japonsku. Soubor, který měl za tu dobu pouhé dva volné dny, jezdil po zemi vycházejícího slunce šinkanzeny a mezi ostrovy cestoval lodí. Několikrát se vracel do Tokia a také vystupoval v Hirošimě a v Naganu. Komorní opera Praha v Japonsku uvedla kromě Lazebníka sevillašského také opery Figarova svatba a Don Giovanni, které jsou velice dlouhé, takže končily až v nočních hodinách. Přesto si členové souboru stihli projít i města, v nichž vystupovali. Bylo vzácností, když se v jednom hotelu zdrželi více, než dva dny.

„Vystupovali jsme v krásných rozlehlých sálech s úžasnou akustikou, které měly kapacitu několik tisíc lidí, a také japonské obecnostvo bylo na velmi vysoké úrovni. Bohatší dámy měly překrásná svoje tradiční kimono a my jsme na našem turné poznali, že Japonci jsou nejenom velice úslužní a slušní lidé, ale také pracovití.“ Tak vzpomíná na turné Eva Mayerová a připomíná, že bez sólistů měl v Japonsku orchestr šedesát členů a se sólisty přes sedmdesát.

Po roce do Číny

Také v roce 2009 absolvovala Eva velké turné, pro které si orchestr postavila jiná umělecká agentura než pro zemi vycházejícího slunce, a tentokrát s ním cestovala

v prvních dnech nového roku po Číně. Orchestr byl postavený obdobným způsobem jako rok předtím v Japonsku a v nejlidnatější zemi světa strávil deset dní. „Hráli jsme známé věci, které jsou uváděny na novoročních koncertech a musím říci, že Číňany to moc nezajímalo,“ připomíná s úsměvem Eva Mayerová. „Zvonily jim mobily, telefonovali si mezi sebou a při koncertech sem a zase tam běhaly děti. Byl to velký rozdíl oproti Japonsku. V repertoáru jsme měli také dvě čínské písně, a jedině v tom případě byl klid a obecnostvo dokonce začalo i zpívat. Rušivé chvíle na koncertech pro nás ale nebyly nijak deprimující. Spíše jsme se dobře bavili a alespoň jsme neměli takové nervy. Byl to pro nás nezapomenutelný zážitek.“

Sedlčanská učitelka absolvovala v letech 2011–2015 ještě čtyři další velká turné, a to po Evropě s orchestrem Bohemian symphony Prague. Turné se konala pod názvem Rock Meets Classic Tour. Eva s tímto pražským hudebním tělesem vystupovala ve Frankfurtu, Vídní, Linci, Norimberku, Passau, Curychu, Basileji, Regensburgu, Berlíně a dalších městech. V Mnichově hrála s orchestrem v prostorách pro osm tisíc lidí a měla tu čest se setkat se světovými rockovými hvězdami, které na tomto turné účinkovaly. Mimo jiné se setkala Ianem Gillanem z Deep Purple, který přišel na večírek orchestru z České republiky.

David Myslikovjan

KONCERTY, ZÁBAVY, PLESY

■ Nalžovice – pohostinství u kostela

3. 2. Hasičský ples ČHJ Nalžovice

k poslechu a tanci hraje skupina Axiom; 20:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – kult. dům

4. 2. Sportovní ples s Romanem Andělem

20. Sportovní ples, hraje Midi Tábor, večer moderuje Roman Anděl z rádia Kiss a navazuje s afterparty; 19:30
10. 2. Ples Agrární komory Příbram

■ Petrovice – Obecní dům

4. 2. Křesťanský ples

20:00
11. 2. Maškarní ochotnický ples
k poslechu a tanci hraje kapela Repete, tombola, scénky, soutěž o nejlepší masku; 20:00

■ Sedlčany – Pohoda club

4. 2. Pololetní Live Bands
hrají The Beautifuls, Kaktus Verde, Blue Vibec, navazuje afterparty; 21:00

11. 2. Oficiální afterparty maturitního plesu GaSOŠE

hraje DJ Míra Šmarda a DJ ThomasOxy; 21:00

■ Vrchotice – Na Františku

11. 2. Hasičský ples SDH Libenice

■ Sedlčany – kult. dům

11. 2. Ochotnický ples

19:30
14. 2. Petr Hapka a jeho potměšilí hosté

koncertní projekt věnovaný vzpomínce na Petra Hapku, vystoupí H. Holířová, O. Ruml, J. Maxián, X. Baumaxa a další; 19:00

■ Libiň – sál

11. 2. Hasičský ples

k poslechu a tanci hraje pražská kapela Covers5; 20:00

VÝSTAVY

■ Drážkov – Váchův

špejchar

Našlose Sešlose

výstava autorské tvorby k 20. výročí založení spolku Našlose

■ Sedlčany – kult. dům

Životní koníček

výstava obrazů a plastik Petra Kotršala; do 9. 2.

Očima zvířat

výstava olejomalb zvířat a přírody Michaely Proškové Burdové; od 13. 2.

■ Sedlčany – muzeum

Sanctus Benedictus

výstava fotografií středověké architektury v muzejním sklepním prostoru

Válka na Ukrajině

výstava fotografií reportérů serveru Voxpot Majdy Slámové a Vojtěcha Boháče; do 24. 2.

■ Sedlčany – knihovna

65 let fotoklubu Uran

výstava fotoklubu Uran z Příbrami u příležitosti výročí 65 let; vernisáž 2. 2. v 17:00, výstava do 1. 3.

PŘEDNÁŠKY

■ Sedlčany – kult. dům

3. 2. Posedlí Dakarem

zábovňá show s Martinem Macíkem a posádkou o letošním Rallye Dakar; 19:00

■ Petrovice – Obecní dům

5. 2. Ošetřování včelstev v průběhu roku s důrazem na nálezovou situaci

přednáška o včelařství s Pavlem Konečným; 16:00

■ Kamýk nad Vltavou – Komunitní centrum

15. 2. Barvy pro chuť a zdraví

hravý seminář s Hankou Synkovou; 17:00

DIVADLO

■ Sedlčany – kult. dům

5. 2. O statečném kováři Mikešovi

divadelní pohádka pro děti a rodiče; 15:00

8. 2. Ivo Šmoldas a Anti-kvartet Dušana Vančury

zábovňý pořad s oblíbeným komikem a moderátorem, hudební doprovod; 19:30

■ Drážkov – Divadlo Hogo

Fogo

10. 2. Miluji tě, tak se měj

brilantní komedie, kde všechny postavy hrají dva herci; 19:00

KINO

■ Sedlčany

2. 2. Neuvěřitelné, ale pravdivé

francouzsko-belgický film; 20:00

3. 2. Vánoční příběh

česká komedie; 20:00

4. 2. Adam

marocko-francouzsko-srbské drama; 20:00

10. 2. Osm hor

italsko-belgicko-francouzské drama; 20:00

11. 2. Bestie

americký thriller; 20:00

■ Votice

2. 2. Ostrov

česká dobrodružná romantická komedie; 20:00

8. 2. Fimfárum Jana Wericha

loutková rodinná komedie; 17:00

9. 2. Whitney Houston: I wanna dance with somebody

hudební životopisné drama; 20:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion

1. 2. Pohárové utkání

HC Hrádek – Novit Neveklov; 18:30

3., 4., 5., 11., 12. 2. Veřejné bruslení

14:00–16:00

3. 2. Pohárové utkání

Rybníkáři – Ševci Nový Knín; 18:30

Stará garda Štětkovice B – HC Žabáci Solopysky; 20:25

4. 2. Pohárové utkání

HC Čerti Křepeňice – AHC Nový Knín; 16:30

Rumola – DSK Daleké Dušníky; 18:25

5. 2. Pohárové utkání

HC Bubák Chlum – HC Huroni Vršovice; 16:30

TJ Slavoj Obecnice – HC Rebel Sázava; 18:25

6. 2. Pohárové utkání

HC Olbramovice – Stará garda Štětkovice B; 18:30

Rybníkáři – HC Medvědi Sedlčany; 20:25

8. 2. Pohárové utkání

TJ Slavoj Obecnice – HC River Boys Zvírotice; 18:30

HC Hrádek – HC Žabáci Solopysky; 20:25

10. 2. Pohárové utkání

HC Domino – HC Čerti Křepeňice; 18:30

HC Huroni Vršovice – AHC

Nový Knín; 20:25

11. 2. Hokejový zápas

TJ Tatran Sedlčany A – TJ Sokol Solopysky; 17:00

12. 2. Pohárové utkání

HC Medvědi Sedlčany – HC Votice; 16:30

HC Olbramovice – Novit Neveklov; 18:25

13. 2. Pohárové utkání

HC Žabáci Solopysky – HC Miličín; 18:30

Stará garda Štětkovice B – HC Hrádek; 20:25

15. 2. Pohárové utkání

HC Kňovice – HC Huroni Vršovice; 18:30

AHC Nový Knín – HC Domino; 20:25

■ Sedlčany – autobusové

nádraží

4. 2. Okolo Zbraslavi (Viking Praha)

turistický pochod, trasy 6, 10, 17 nebo 35 km; 8:05

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna

1. 2. Jídlo v pohádkách

hravý program pro děti o pohádkách o jídle, navazuje Mlsná výtvarná dílna; 15:00

1., 8. 2. Hajánek

podvečerní čtení pro děti z knih Ivony Březinové; 17:00

10. 2. Pohádková babička

čtení pohádek z knihy Když se v ZOO zhasne, navazuje Žirafi výtvarná dílna; 15:00

10. 2. Dneska jenom poezie

večer písní a poezie s Jiřím Dědečkem a Terezou Brdečkovou; 19:00

13. 2. Šlápní si a tref se!

program pro rodiny s menšími dětmi zaměřený na podporu hrubé a jemné motoriky; 10:00

■ Sedlčany – hvězdárna

3., 4. 2. Pozorovací program

18:00–21:00

■ Štětkovice

4. 2. Maškarní karneval pro děti

■ Osečany – hostinec

Na Růžku

4. 2. Zabíjačkové hody

11:00

11. 2. Dětský maškarní karneval

vystoupí klaun i kouzelník, soutěže o ceny; 14:00

■ Kosova Hora – náměstí

11. 2. Kosohorský masopust

sraz masek u vlakového nádraží, odtud masopustní průvod na náměstí, kde bude masopustní veselice; 13:30

■ Svatý Jan – myslivna

u Votrubů

11. 2. Masopust

masopustní průvod vesnicí Svatý Jan, Jedle, zakončený ve Skryšově; 10:30

■ Onen Svět

Langova rozhledna

otevřeno o víkendech; 9:00–18:00

■ Všechny podrobnosti k uvedeným akcím najdete na našich internetových stránkách

www.sedlcansky-kraj.cz v rubrice Kalendář.

Umístění akce do rubriky je zdarma. Upoutávky pošlete včas e-mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz nebo poštou na adresu redakce.

Zrůbek uspěl v Dějepisné olympiádě

PŘÍBRAM Martin Zrůbek ze ZŠ Propojení Sedlčany získal před několika dny druhé místo v okresním kole Dějepisné olympiády v Příbrami, když jej dokázal předstihnout pouze student příbram-

ského gymnázia Dominik Chlebound.

Olympiády se zúčastnilo celkem 43 žáků základních škol a gymnázií a druhé želízko Propojky v ohni – Antonín Andres – obsadil 16. místo. **-red-**

Antonín Pešta strávil rok v Kanadě, o zážitky ze země javorového listu se podělil s posluchači v muzeu

SEDLČANY V městském muzeu se ve čtvrtek 26. ledna konala cestopisná přednáška pětáctiletého Antonína Pešty z Boru u Sedlčan, který prožil téměř rok v kanadské provincii Britská Kolumbie. Několik týdnů v Kanadě strávil také se svým kamarádem a spolužákem ze sedlčanského gymnázia Janem Krejčím z Prosenické Lhoty, který byl rovněž na besedě spojené s promítáním fotografií přítomen.

V pozvánce muzea na přednášku je uvedeno, že Britská Kolumbie ukrývá devadesát procent toho nejkrásnějšího z celé Kanady, a zda je to pravda, také o tom jsme si s Antonínem Peštou povídali.

Jak dlouho jste s vaším kamarádem byli v Kanadě společně?

Já jsem tam byl jedenáct měsíců a Honza se svojí manželkou, bratrem a jeho přítelkyní tam za mnou přijeli na dva týdny na dovolenou ke konci mého pobytu.

Co vás zaválo za velkou louží do Kanady?

Už od vysoké školy jsem hodně přemýšlel o tom, že bych chtěl nějaký čas strávit v zahraničí a trochu cestovat. Pořád jsem se k tomu odhodlával a potom nastala situace, že jsem tady byl takový „bezprizorní“ a řekl jsem si, že buď teď, nebo nikdy. Protože víza do Kanady a do většiny zemí jsou do pětácti let věku, tak jsem neváhal, zažádal jsem o víza a i přes trable s covidem jsem vycestoval.

Je Britská Kolumbie skutečně nejkrásnější z celé Kanady?

Přiznám se, že víceméně jsem trávil svůj čas v Britské Kolumbii a zavítal jsem opravdu jenom okrajově na Aljašku a Yucon. Nemám proto přesnější porovnání s ostatními provinciemi, ale to, co jsem viděl v Britské Kolumbii, bylo opravdu nádherné.

Váš zdejší pobyt byl výhradně turistický?

Antonín Pešta (vpravo) a Jan Krejčí besedovali s posluchači v muzeu.

Řekl bych, že byl pracovní-turistický. Část svého pobytu jsem pracoval, abych si vydělal na to, abych zde mohl cestovat. Dělal jsem technika v jedné firmě ve Whistleru, což je horské středisko zhruba sto dvacet kilometrů severně od Vancouveru. V roce 2010 se tam konala zimní olympiáda, která tuto oblast hodně proslavila. Já jsem tam strávil celou zimu a potom jsem osm měsíců cestoval

po celé Britské Kolumbii. Získal jsem nezapomenutelné zážitky na celý život.

Zkuste popsat některý z nich...

Nejsilnějším zážitkem bylo seznámení s místní faunou. Běžně se tam pohybují losi, sobi a hlavně medvědi. Člověk si tak samozřejmě musí dávat stále pozor, protože jít tam v lese sám, je

za ten čas tam strávený poměrně zdokonalil.

Jaké jste si ze svých cest po Britské Kolumbii kromě zážitků přivezl suvenýry?

Byla jich spousta. Pohlednice, kulečnickové koule, čepici, odznaky z měst a samolepky. Největším suvenýrem ale byla zkušenost jako taková (úsměv). Ještě nevím kdy, ale určitě bych se tam někdy rád vrátil na nějaké kratší období.

Jednalo se o vaši první velkou cestu do zahraničí, nebo jste cestoval i v minulosti?

Naprosto jednoznačně to byla moje první velká cesta. Vždycky jsem cestoval na týden nebo na dva, vyloženě na dovolenou, ale takto dlouhý pobyt spojený s pracovní činností jsem neabsolvoval.

Když vás navštívila čtveřice vašich kamarádů, jaký jste pro ně připravil program?

Říká se, že nejhezčí částí Britské Kolumbie jsou Canadian Rockies, které zasahují i do vedlejší provincie, do Alberta. Právě tuto část jsem si nechal až na úplný konec mého zdejšího pobytu a společně s přáteli ji autem procestoval. Byl to možná trochu risk, protože to bylo už skoro na podzim a nemuselo být dobré počasí, ale nakonec to vyšlo naprosto skvěle a stálo to za to.

V Britské Kolumbii jste jistě poznal spoustu zdejších lidí. Jak na vás působili ve srovnání s Čechy?

Na rovinu musím uvést, že na Kanadě je hodně vidět, že je to země, která vznikla

na základě imigrace. Já jsem většinu času trávil ve Whistleru, kde se mixují všechny možné národnosti světa, takže rodilých Kanadánů jsem příliš mnoho nepotkal. Zato jsem se vždycky snažil vyptávat, jak to tam chodí a musím říci, že zdejší lidé jsou otevřenější a možná i trochu vstřícnější, než jsou lidé u nás. Neraď bych Čechy nebo Středoevropany házel do jednoho pytle, ale tam je hodně znát, že nezažili žádné období diktatury, a že je tam od začátku demokracie, až tedy na jejich problémy s Indiány. Na toto téma by ale bylo dlouhé povídání. Kanadáné nejsou poznamenáni ani fašismem, ani komunismem, lidé si tam více věří a jsou, zdálo se mi, více uvolněnější. Když jsem přijel do Whistleru, první řeč, kterou jsem slyšel, byla čeština. Čechů tam mohlo být i několik stovek. Našel jsem údaj z roku 2010, který uvádí, že toto město má asi jedenáct tisíc obyvatel, ale v jejich počtu jsou velké změny v letní a zimní sezóně.

Když se řekne Kanada, mnohým z nás hned naskočí hokej. Byl jste se podívat na některém ze zápasů kanadsko-americké národní hokejové ligy?

Nebyl. Hokejovým fanouškem sice jsem, párkrát jsem se tam na hokej chystal, ale nakonec k tomu nedošlo.

David Myslikovjan

Polepy aut

Kachna studio reklamy

www.kachna.info ☎ 318 822 042

Tanečníci si užívali večer plný radosti a energie

SEDLČANY Tradiční Ples tanečních kurzů se konal v pátek 27. ledna od půl osmé v Kulturním domě Josefa Suka v Sedlčanech. Moderátory večera byli Jiří Švarc a Jana Ringesová, hudbu obstaral a pouštěl Petr Hochmaul.

Tanečníci předvedli spoustu tanců. Od standardních jako je polka, waltz,

valčík, tango, foxtrot, blues, slowfox nebo quickstep, až po tance latinskoamerické, mezi které patří chacha, jive, samba, rumba nebo salsa. Během večera se o zábavu starali i členové taneční skupiny Karamelka. Připravili si hned několik vystoupení, některé ve stylu country tanců, v jiných stepovali. Vyzvali také účastníky plesu, aby si

jeden tanec zatančili s nimi. Ti se výzvy nebáli a celý parket společenského sálu se na chvíli stal prostorem country bálu.

Na plesu jsme viděli tančit účastníky všech věkových kategorií, od čerstvých absolventů tanečních kurzů, kterým je 16 až 17 let, až po starší generace. „Na plesu jsem se bavila. Bavil mě tanec jive,

protože při něm hrála dobrá hudba, například Mamma Mia od ABBY. Skvělým obohacením večera byla taky Karamelka,“ myslí si Nikola Sosnovcová, která se plesu účastnila. Všichni se bavili a užívali si během úspěšného večera plného radosti a energie příležitost k tanci a zábavě. „Ples se mi líbil a myslím, že se bavili i lidé.

Potěšilo mě hojné zastoupení hostů při společných country tancích, které si pro nás připravila taneční skupina Karamelka. Při těchto tancích je totiž důležité, aby se zapojilo co nejvíce párů. Potom se lidé na plesu baví a panuje dobrá nálada,“ říká moderátorka večera a lektorka tanečních kurzů Jana Ringesová.

Filip Špale

Poslední tým obral o body lídra tabulky čtvrté hokejové ligy

SEDLČANY V dlouhodobé pohárové soutěži amatérských hokejistů se v první lize přetahují o vedení dva týmy a další dva jsou již o hodně pozadu. V lize druhé a třetí jsou zatím lídři zcela jasní. Zato ve čtvrté lize je nejenom čelo tabulky velice vyrovnané a minulý týden dokonce nastala situace, že dosud první tým nestačil na poslední celek startovního pole.

Novit Neveklov – Stará garda Štětkovice B 4:2 (0:1, 2:0, 2:1)

V úvodu utkání neveklovští hokejisté neproměnili samostatný nájezd, vzápětí inkasovali z hole Martina

Děda mladšího, ale i nadále drželi s favoritem krok. Ve druhé třetině po brankách Filipa Drahoukoupila a Gustava Weisse dokonce překlopili vedení na svoji stranu a s úspěchem je hájili i v závěrečné části hry. Už po minutě a půl střelou švihem do horního růžku branky srovnal na 2:2 Vladislav Růžička a hned vzápětí gólman Novitu zlikvidoval jasnou příležitostí štětkovického útočníka, který zcela osamocen před brankovištěm zakončoval bekhem na lapačku strážce neveklovské klece. Rezerva Staré gardy měla i nadále více ze hry, vytvořila si několik dalších příležitostí, avšak osm a půl minuty před koncem po rychlém úniku hráčů

Neveklova a následném podražení šla do čtyř. Novit sice přesilovku nevyužil, avšak alespoň přibrzdil nápor favorita. Hned vzápětí rozehrály přesilovku Štětkovice, jenomže v závěru její první minuty dokázal ujet Filip Drahoukoupil, a ač tísňen obráncem, s přehledem poslal Neveklov opět do vedení. V poslední minutě riskly Štětkovice hru bez brankáře se šesti hokejisty v poli a Neveklov dal čtrnáct vteřin před závěrečnou sirénou do prázdné branky zásluhou Gustava Weisse pojišťovací čtvrtý gól.

V první lize se střetli dlouholetí rivalové, týmy Zvírotic a áčka Štětovic. Duel byl dlouho vyrovnaný, první i druhá třetina

skončila nerozhodně, ale ve třetí se dvakrát trefili chlapci od vody a upevnili si tak třetí místo v první lize tabulce.

Výsledky

1. liga: Zvírotice – Štětkovice 6:4. Chlapci od vody zůstávají třetí, Stará garda čtvrtá a o první místo si to v neděli večer rozdala Obecnice se Sázavou.

2. liga: AHC Nový Knín – Chlum 5:5, Domino – Vršovice 4:3, Kňovice – AHC Nový Knín 2:4. Vede Chlum s dvaadvaceti body, o čtyři body zpět je druhý AHC Nový Knín i třetí Křepence. Nový Knín měl ale v době naší uzávěrky sehrán o jeden zápas více.

3. liga: Medvědi – Dale-

ké Dušníky 4:2, Ševci Nový Knín – Rumola 2:2, Votice – Rybníkáři 5:4. První petrovická Rumola opět navýšila svůj náskok a má nyní již devatenáct bodů. Druzí Rybníkáři zůstali na čtrnácti a bodově se na ně dotáhli třetí Medvědi. Poslední šesté Votice po vítězství nad Rybníkáři mají jenom dva body méně.

4. liga: Olbramovice – Miličín 3:4, Neveklov – Štětkovice B 4:2, Miličín – Hrádek 2:8, Solopysky – Olbramovice 3:3. V čele tabulky jsou nyní tři celky se shodným počtem šestnácti bodů v pořadí první Solopysky, druhá rezerva Štětovic a třetí Miličín. Neveklov zůstává poslední šestý, ale má už deset bodů. **David Myslíkovan**

Hokejoví Buldoci kousali hlavně v první a ve druhé třetině

Tatran Sedlčany – HC Buldoci Neratovice 3:6 (2:4, 1:2, 0:0)

SEDLČANY Ve svém devatenáctém utkání této sezóny krajské hokejové soutěže se Tatran v sobotu 28. ledna střetl s týmem ze skupiny Sever a hájil v něm druhé místo ve skupině Jih. Domácí hokejisté sice prohráli, ale vzhledem k tomu, že body ztratil i třetí Beroun, zůstalo pořadí neměnné.

Malá slavnost v úvodu

Ještě než rozhodčí vhořel úvodní buľ, konala se na ledě malá slavnost. Pod stropem sedlcanské haly dosud visely dresy dvou legend sedlcanského hokeje, Chváta a Vladyky, ale nyní k nim přibyl ještě dres třetí. Dres Pavla Chaloupky, narozeného v roce 1952, který po dlouhá léta reprezentoval Sedlčany a potom byl i zaměstnancem zimního stadionu. V potměšilém stadionu zazněla česká verze známé skladby rakouské skupiny Opus Life is Life, dojatý Pavel si navlékl památní dres a následně vhořel i čestné buľy.

Uragán trval deset minut

Od začátku bylo zřejmé, že Tatran bude mít co dělat, aby dokázal vzdorovat soupeři, který se v Sedlčanech v první třetině prezentoval rychlostí, důrazem a přesnými přihrávkami. Skoro to vypadalo, že na led nastoupil tým z jiné soutěže. Už po půldruhé minutě rozehráli Buldoci přesilovku a mohutně povzbuzování skupinou svých fanoušků ji po necelé minutě zužitkovali. Po závaru před svojí klecí stihl Hlaváček ještě první střelu z mezikruží vyrazit těsně před sebe, ale na dorážku byl v čase 2.21 krátký. Na konci 5. minuty to bylo už 0:2, když útočník Neratovic dostal přesný puk před brankoviště a nekom-

promisně prostřelil Hlaváčka. Buldoci byli i nadále lepší, Tatran se hlavně bránil, a když obránci na svoji modré v polovině sedmé minuty vyrobili hrubku, puku se zmocnil útočník hostů a doslova vykoupal Hlaváčka. V polovině první třetiny to bylo už 0:4 a hokejisté Tatranu se zdáli být skoro zralí na ručník. Je jim však ke cti, že i nadále bojovali a nejenomže se jim povedlo hroživě narůstající skóre zastavit, ale začali dávat i góly. Sedm a půl minuty před prvním klaksonem Tatran rozehrál skoro půldruhé minuty dlouhou přesilovku 5 na 3 a v momentě, kdy se první vyloučený hráč vracel na led, bombou po ledě až skoro z vrcholu kruhu snížil Ondřej Mašek na 1:4. V závěru třetiny si už

podruhé zahráli v oslabení domácí hokejisté a tentokrát nejenomže dobře bránili, ale jen několik vteřin po návratu vyloučeného hráče na led dokonce snížili. Autorem branky byl v čase 18.22 Libor Bém.

Soupeř si vedení pohlídal

Začátek druhé třetiny byl sice mnohem vyrovnanější než té první, jenomže po třech minutách se povedl unik útočníkovi Buldoků, který sice nadvakrát, ale přesto zvýšil na 2:5. Vzápětí hosté přidali šestý gól. V polovině prostřední části hry měli domácí hokejisté k dispozici hned dvě přesilovky za sebou a druhou z nich využili, když 26 vteřin před jejím koncem z bezprostřední blízkosti dořekl puk

do sítě v čase 31.59 Dominik Chwastek. Zbývající čas v dresu Tatranu odchytil Michal Dudek a gól už nedostal, a to i vzhledem k tomu, že domácí už s Buldoky drželi krok.

Pět vteřin před koncem prostřední části hry byl už potřetí v tomto utkání vyloučen Martin Vild, a tak domácí do závěrečného dějství vstupovali oslabeni. Hosté ani tuto přesilovku nevyužili, hokejisté Tatranu si poté vypracovali několik brankových příležitostí, ale až do konce utkání hlavně naráželi na pevnou obranou hráz soupeře.

V dalším kole krajské hokejové soutěže se v sobotu 4. února Tatran utká s týmem HC Hvězda Kladno. Hrát se bude na ledě soupeře.

David Myslíkovan

LPG

tel.: +420 602 222 452

MONTÁŽ - SERVIS - REVIZE

POHON VOZIDEL PLYNEM

T 318 821 098 M 602 793 709

VÝMĚNY LPG NÁDRŽÍ

SEDLČANY • Na Skalách 955 • Po-Pá 8:00-17:00

CNG

tel.: +420 602 222 452

JIŽ 30 LET S VÁMI **AUTomania**

... chytří jede ke zkušnému

Denisa Habartová si ze Zimní univerziády v Lake Placid přivezla bronzovou medaili

LAKE PLACID/MOKŘANY Denise Habartová bude v únoru dvacet let, bydlí v Mokřanech poblíž Nechvalic a od dětství se věnuje hokeji. Začínala na zimním stadionu v Sedlčanech a hrála zde společně s kluky. V současné době působí v klubičce juniorské kategorii HC Příbram a dále v ženském extraligovém týmu HC Příbram, s nímž je dvojnásobnou mistryni extraligy České republiky.

Denisa, která studuje Vyšší školu zdravotnickou a sociální práce svaté Alžběty v Příbrami, obor sociální práce, byla povolána do hokejové univerzitní reprezentace žen, která se ve dnech 11. až 22. ledna zúčastnila Zimní univerziády v americkém Lake Placid. V tomto městě se konaly už dvakrát zimní olympijské hry, a zvláště ty z roku 1980 mají hokejoví fanoušci dodnes v paměti. Vždyť tenkrát tým univerzitních amerických studentů dokázal přehrát Rudou mašinu ze Sovětského svazu a senzačně získal zlaté medaile. Není proto divu, že vyřazovací část ženského hokejového turnaje na Zimní univerziádě se konala ve sportovním komplexu Olympic Center v Lake Placid na ledě Herb Brooks Areny, nesoucí jméno trenéra tehdejších olympijských šampiónů. Naše děvčata zde sice prohrála v semifinále s Japonkami 0:3, ale v souboji o třetí místo přehrála Slovenky 3:1 a získala

tak bronzové medaile. Její držitelku, obránkyni Denisu Habartovou, jsme po jejím návratu do Mokřan požádali o rozhovor.

Deniso, jaká byla oslava po skončení vašeho posledního zápasu na univerziádě, v němž jste získaly bronzové medaile?

Naše sláva začínala už v kabině po zápase, zpívali

klub, kam jsme se přesunuli. Protože má Amerika přísná pravidla a chodit do klubu a celkově konzumovat alkohol se může až od nadvaceti let, pár mladších holek včetně mě do klubu nemohlo. Vyřešily jsme to tak, že nám starší holky půjčily řidičáky, občanky, pasy a jakékoliv doklady, které bychom mohly použít. Tak

pustí taky, a šly jsme si slavit po svém na pokoj. Poté už více potichu (úsměv).

Teď bych se rád vrátil v čase zpět. Kdy jste se dozvěděla o své nominaci a jak vypadala příprava týmu na univerziádu?

Na podzim jsem se dozvěděla, že se něco takového vůbec bude konat. Žádná speciální příprava se nekonala, trénovala jsem stejně jako doposud s kluky v Příbrami.

Můžete popsat váš čas strávený v Lake Placid? Jednalo se výhradně o tréninky, mítinky před zápasy a samotná utkání, nebo jste také stihla poznat město a sledovat i jiné sporty?

Základní část jsme odehrály v Potsdamu, nedaleko kanadských hranic, kde nic moc v okolí nebylo. Abychom se dostaly do nějakého obchodu, musely jsme vyrazit jeden a půl kilometru pěšky, kde byl pouze menší obchůdek s potravinami. Když jsme postoupily do semifinále, čekala nás šestihodinová cesta autobusem do Lake Placid. Po přejezdu do tohoto města jsme měly dva dny na to, abychom se připravily na semifinále s Japonkami. Dopoledne jsme měly kratší trénink na rozhýbání a odpoledne jsme měly volné, takže šance se někam podívat určitě byla. Bylo to tam větší, než zprvu vypadalo. Spousta obchodů se suvenýry, spousta oblečení, jídla. V Lake Placid nebylo moc sportů k vidění, pouze

rychlolobrušení a short track.

Který ze zápasů na turnaji považujete za svůj nejúspěšnější?

Je jasné, že ten poslední, když jsme bojovaly o bronzovou medaili. Byl to jak pro nás, tak i pro celý český ženský hokej obrovský úspěch.

Jak moc bolela semifinálová porážka s Japonkami? Vynahradiťo ji vítězství nad Slovenskem?

Porážka s Japonkami samozřejmě mrzela, ale musím říci, že soupeřky byly od začátku utkáni lepší. Do zápasu vstoupily lépe než my a hrály dobře hned od začátku. My jsme bohužel zápas zřejmě trochu podcenily. Řekly jsme si, že když jsme je porazily v základní skupině, proč bychom je nepřehrály i podruhé, a bohužel se nám to vymstilo. Po porážce jsme šly všechny brzo spát a řekly jsme si, že na Slovenky vlitneme už od začátku a že budeme lepším týmem. Podařilo se, a pak se už jen slavilo.

Nereprezentovala jste Česko poprvé. Můžete připomenout, na kterých reprezentačních akcích jste startovala v minulosti?

V Americe jsem reprezentovala doposud poprvé. V dospělé kategorii jsem reprezentovala pouze v Jižní Koreji a nyní v USA. Jinak v minulosti jsem reprezentovala v mládežnické kategorii žen U16 a U18, kde jsem s reprezentačním týmem navštívila naše sousední země a dále Finsko, Švédsko a Švýcarsko. **David Myslíkovan**

Denisa Habartová s bronzovou medailí v dějišti utkání o třetí místo a bránící výsostní místo brankářky reprezentačního týmu.

jsem a společně slavili, poté jsme se přesunuli na jeden z hotelových pokojů, kde jsme byli všichni společně a bavili se. Na požádání spolubydlic jsme museli hotelový pokoj opustit a jít někam ven. Kousek vedle hotelu se nacházel místní

jsem tedy vyrazily. Já osobně jsem šla první z nás „mladých“, a bohužel mě do klubu nepustili. Byla tam přísná kontrola, takže mě otočili hned mezi dveřmi. Cestou zpět jsem nabrala zbytek holek pod dvacet jedna let, protože bylo jasné, že je ne-

Měšetický Pilík vyhrál první sedlecký turnaj v prší

SEDLCE V baru Bouda se v sobotu 28. ledna uskutečnil první turnaj v karetní hře prší, a to v její základní variantě. Pravděpodobně však každá parta karbaníků a každá hospoda má svou vlastní variantu pravidel.

Pořadatelé Jaroslav Novák a Soňa Nováková zorganizovali turnaj pro místní i přespolní muže a ženy systémem vyřazovacího pavouka. Po vylo-

sování míst se u stolů sedly příslušné čtveřice. Každý z hráčů obdržel čtyři karty a partie nejčastěji netrvala déle než pár minut. Hry rychle utíkaly a po několika hodinách zahrálo mezi sebou finále, aby od jejich stolu zazněl poslední výkřik „prší!“. Nejlepší karbaníci obdrželi poháry a věcné ceny.

Hlavní cenu (putovní

pohár) získal Miroslav Pilík z Měsetic, druhý skončil Miroslav Nemeth ze Sedlce a třetí Jan Nemeth taktéž ze Sedlce. Pořadatelé připravili mimořádnou cenu i pro Václava Davidka z Prčice, který bavil přítomné svým osobitým přístupem ke hře. Vydařený podvečer pokračoval až do pozdních večerních hodin.

František Vávra

KOMENTÁŘ

Dokonáno jest

Oceňuji, že Andrej Babiš uznal prohru, poblahopřál vítězi a svým voličům jasně vzkázal, ať výsledek voleb akceptují. Můžete namítnout, že mu to nešlo od srdce a poradil mu to jeho tým, ale on byl ten, kdo rozhodoval, jestli se tímto doporučením bude řídit. Monika Babišová navíc svou duchapřítomností svému muži zachránila dost politických bodů. Nejdřív, když ho zastavila ve chvíli, kdy začínal útočit. Podruhé, když rychle pochopila, jaký směr tiskovka nabírá a včas zavelela k odchodu.

Jestli chce ANO uspět v parlamentních volbách, bude muset řadu věcí změnit. Za prvé se stát konstruktivní, věcnou opozicí. Klidnou, argumentačně vybavenou, vstřícnou k dohodě. Vítězství nedosáhne afektovaným negováním všeho, co vláda dělá. Za druhé se musí názorově nějak ukotvit. ANO mění svoji retoriku na základě výsledků marketingových průzkumů. Když je to výhodné, chová se pravcově, když se vítr otočí, je z ANO levice jak vyšitá. Voliče, kterým je to jedno, už má. Jestli chce získat nové, musí se hnutí stát čitelnějším. A za třetí, potřebuje nové osobnosti. Ne pouhé tváře, ale svébytné, zajímavé, důvěryhodné a respektované osobnosti. V počátcích ANO zlákal řadu nezávislých person, avšak dominantní a nesnášenlivý šéf hnutí je všechny otrávil

a zadusil. Takovým lidem musí dát prostor, důvěru a podporu. Nestačí mít kolem sebe blahobytné tetky či bezduché příkyvovače na klíček. Chce-li získat mladé voliče, musí mít mladé osobnosti. Chce-li získat vzdělané voliče, musí je umět zaujmout.

Poslanecké, senátní a prezidentské volby jsou již troje za sebou, ve kterých Andrej Babiš utrpěl drtivou porážku. Výsledky mu jasně ukazují, že už nestačí přidat důchodcům a na všechno nadávat. Také si jistě uvědomil, že laciné sliby a bezdůvodné strašení jen vybudí silnou alergickou reakci inteligentních voličů.

Petr Pavel bude dobrý prezident nás všech, stejně jako je Petr Fiala premiér. Naprosto chápu, že někteří tuto dvojici vnímají zcela opačně, asi jako já vnímám tandem Babiš-Zeman. Také jsem se s Babišem a Zemanem na pár dlouhých let smířil, včetně ansámblu jejich pochybných spolupracovníků. Respektoval jsem výsledky svobodných voleb. Dokud je budeme respektovat všichni, žijeme v demokracii.

K voličům Andreje Babiše promluvil Petr Pavel slušně a s respektem. Stejně tak Andrej Babiš vyzval voliče Petra Pavla ke smíru. Cením si přístupu obou kandidátů. Žijeme spolu v naší krásné zemi a chceme to nejlepší pro sebe i pro ni. To nás spojuje a měli by-

chom na to myslet stokrát víc než na to, v čem se lišíme.

Žijeme v náročné době. Nevypadá to, že by se na tom tento rok něco změnilo. Je dobře, že pro tuto dobu máme prezidenta, který je na vrcholu svých fyzických i psychických sil. Prezidenta, jenž nebude obklopen poradci bez bezpečnostní prověrky, s úzkými vazbami na autokratické režimy. Prezidenta, který jasně říká, že je připraven spolupracovat i s Andrejem Babišem jako šéfem největší opoziční strany, pokud bude přicházet s návrhy či myšlenkami prospěšnými naší zemi.

Velmi bych si přál, aby tyto prezidentské volby, i předchozí poslanecké, byly poučením pro všechny volby budoucí. Že k vítězství už nestačí navýšit důchody a naházet špinu na ostatní. Kdo bude chtít vyhrát, bude muset přidat hodnoty, vize a promyšlenou argumentaci. Ve vzdělané a bohaté Praze získal Andrej Babiš se svojí pomlouvačnou kampaní pouhých 25 % hlasů. Ve studentských volbách propadl zcela. Kdo nezíská tyto hlasy, nevyhraje.

Jsme stále ještě mladá demokracie, ale učíme se. Neopakujeme minulé chyby. Jako voliči jsme náročnější a umíme se zmobilizovat. To nám dává naději, že do politiky začne vstupovat více velkých osobností, které budou mít naši důvěru.

Bohumil Vohanka

Ne vždy bývá cesta vpřed snadná, ale s dobrými lidmi se všechny překážky překonávají snadněji...

SLOUPEK

Jdem na to

Je zřejmé, že si budeme muset přenastavit vnímání, čeho jsme součástí.

Nový prezident nás k tomu během volební kampaně vybídl a my přišli k volbám v nebyvalém počtu. Dalo by se říci, všechno to začalo možností nové hlavy. Ta přece vydává neomylné signály, o čem zbytek té ryby je, že.

Když se nově zvoleného prezidenta manželka ráno den po volbě zeptá: „Co s tím budem dělat?“ a on jí odpoví: „Budeme si to muset poctivě odpracovat“, tak to abychom ho v tom nenechali a taky přispěli k tomu, že Sofinka, která mu na Staromáku věnovala svého plyšového šťastného sloníka, nebude zklamaná.

Vždyť podle slov premiéra zvítězily hodnoty občanského kandidáta. Znamená to, že ve skutečnosti zvítězily hodnoty občana, prostě člověka, ty, po kterých sami toužíte. A když nově zvolený prezident vyjmenovává ty hodnoty jako je pravda, důstojnost a respekt, tak v nás vzbuzuje to nejlepší. To, co nás skutečně dělá člověkem. Můžeme se s ním takřikajíc potkat na cestě životem. Ostatně přesvědčil nás ve volební kampani, že hodnoty umí nejen vyjmenovávat, on ty hodnoty zosobňuje.

Uvědomujeme si vůbec, že jsme ze sebe snili jako národ o víkend u obruč, která nás svírala? Je to osudová chvíle v naší historii a jsem přesvědčená, že všichni můžeme přiložit ruku k tomu, abychom obstáli v tomto okamžiku dějinného obratu ke skutečným – myslím tím žitým – hodnotám. Už jsme si je vybrali podruhé. Rozhodli jsme se pro ně tehdy v roce 1989. Nějak se to mezitím zvrtilo. Nicméně stejně jako tenkrát, je v tom společná síla a naděje. Osvěžující moment plný možností. A poněvadž dvakrát do stejné řeky nevstoupíš, a ta řeka je dnes jiná, tak když už tu hlavu máme, jdem na to, rybo!

Iva Fišerová

POZNÁMKA

Prezident s velkým P, a to rovnou se dvěma

Druhé kolo prezidentských voleb vyhrál generál Petr Pavel a já nemůžu říct nic jiného, než „Konečně!“. Celý můj dosavadní život jsem žila v republice, jejíž prezident nebyl reprezentativní a většina společnosti se za něj spíše styděla. Jsem vděčná, že se to po letech změnilo, a že jsem i já sama, jelikož to byly mé první prezidentské volby, mohla být součástí znovudosažení úcty, slušnosti a respektu na Hrad.

V prvních měsících nebude mít Petr Pavel svou roli nijak lehkou.

Bude muset přesvědčit voliče Andreje Babiše, že i pro ně bude dobrým prezidentem a bude muset zvládat vše, co se na něj, jako na novou hlavu našeho státu, nahrne. Věřím, že naše důvěra v něj vložená nebude promarněna. Těším se na nové zítřky s novým prezidentem, kterého si konečně mohu vážit, v našem čele.

Osobně bych doporučila, aby si jistý prezidentský protikandidát zakoupil jednosměrnou jízdenku směr Slovenská republika. Možná už potom opravdu bude líp.

Barbora Kulandová

